

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajinom**

Ročník 12

Číslo 2

február-marec 2010

Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde (ich) moľ a hrdza ničí a kde sa zloději vlamujú a kradnú. Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde (ich) ani moľ ani hrdza neničí a kde sa zloději nevlamujú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. (Mt 6; 19 – 21)

Pôst – spôsob volania k Pánu Bohu

*„Jóšáfát sa preľakol, hľadal Hospodina a v celom Judsku vyhlásil pôst.“
2.Kronická 20;3*

Judský kráľ Jóšáfát (jeho meno znamená Hospodin súdi) sa spomína ako kráľ, ktorý „chodil po prvotných cestách svojho praotca Dávida.. Nevyhľadával baalov, ale hľadal Boha svojho otca, chodil v Jeho prikázaniach, a nie podľa skutkov Izraela.“ 2.Kron 17; 3-4
Predsa však boli aj v jeho živote a v štátnických povinnostiach momenty, v ktorých zlyhal v Božích očiach.

Jedným z týchto momentov bolo rozhodnutie ísť do vojny proti Ramót – Gileádu spolu s izraelským kráľom Achábom napriek tomu, že ho prorok Mícha varoval, aby to nerobil.

Acháb v tejto vojne zahynul a Jóšáfát si ledva zachránil život. Po nejakej dobe sa mu vrátilo to, čo plánoval proti Rámot – Gileádu. Vytiahli proti nemu a Júdskej krajine Moábci, Amónci a Meúnci. Keď sa to dozvedel, prepadol strachu a obavám z toho, čo príde. No tentoraz – uvedomujúc si vážne predošlé Božie napomenutia sa rozhodol nie pre cestu sily a spojenectva s nejakou susednou krajinou, ale pre cestu pokory a spoľahnutia sa na Božiu milosť a pomoc.

Autor 2.knihy Kronickéj o tom píše: „*Jóšáfát sa preľakol, hľadal Hospodina a v celom Judsku vyhlásil pôst. Vtedy sa zhromaždili Júdejci žiadať pomoc od Hospodina. Aj zo všetkých judských miest prišli hľadať Hospodina. Jóšáfát stál v zhromaždení Júdu a Jeruzalema v dome Hospodinovom pred novým nádvorím. Povedal: Hospodine, Bože našich otcov! Ty si Bohom na nebi a vládcom nad všetkými kráľovstvami národov. V ruke máš moc a silu a nikto sa nemôže postaviť proti Tebe. Bože náš, Ty si vyhladil spred svojho izraelského ľudu obyvateľov tejto krajiny a naveky si ju dal potomkom Abraháma, ktorý Ťa miloval. V nej sa i usadili a postavili Ťi tam svätyňu pre Tvoje meno. Uvažovali: Ak príde na nás pohroma, meč a súd, mor alebo hlad, a predstúpime pred tento dom a pred Teba, lebo v tomto dome prebýva Tvoje meno, a budeme volať vo svojej úzkosti k Tebe, Ty vyslyšíš a zachrániš. Teraz hľa, Ammónci, Moábci a*

obyvatelia Sírskeho pohoria, cez ktorých si nedovolil Izraelu prejsť, keď šiel z Egypta, ale im ustúpil a nevyhubil ich, tí sa nám, hľa, odplácajú tým, že nás prišli vyhnat' z Tvojho vlastníctva, ktoré si nám prideliť. Bože náš, či ich nebudeš súdiť? Ved' nemáme dost' síl proti tomuto veľkému davu, ktorý tiahne proti nám, a sami nevieme, čo máme robiť; len na Teba hľadím naše oči. Všetci Júdejci stáli pred Hospodinom, aj ich deti, ženy a synovia.“ 2. Kron 20; 3 – 13

Neraz aj my sa uchýľujeme ku modlitbám a možno aj pôstom či sľubom Pánu Bohu až keď je zle, ale dovtedy, kým to ešte nie je až také dramatické, sa spoliehame na seba, známych, máme svoje plány a robíme si svoje veci po svojom.

Ako odpovie Boh?! Nad Jóšafátom a Júdejcami sa vtedy opäť zmiloval a pomohol im – vzhladol na ich pôst a úprimné volanie k Nemu.

Ako však odpovie nám?! Zmiluje sa, alebo nás nechá zožať spravodlivú úrodu? Kríž Pána Ježiša nás aj v tomto roku upozorňuje na to, ako draho bolo zaplatené za naše hriechy a pozýva nás do vzťahu nie občasnej ale pevnej a stálej viery v Neho.

Amen

I. Novomestský

Môže nás pôst zachrániť?

V každom človeku je zakódované to jeho JA. Máme svoje názory, postoje, stanoviská. Len veľmi ťažko sa dokáže viac ľudí zjednotiť v nejakom názore. Ak nedokážeme v sebe potlačiť to svoje JA, môže to prerásť do nenávisťi voči svojmu okoliu aj voči svojim blízkym. Z histórie poznáme koľko vojen a strát ľudských životov spôsobil ľudský egoizmus, teda to naše JA. Aj keď si štátnici a panovníci dokázali podmaniť iný štát či národ, nanútiť im svoju kultúru a svoj názor, vďaka Bohu netrvalo to naveky. Vidíme, že štát, svetadiel, či celý svet nespravuje len človek, ale do toho ľudského spravovania vstupuje aj Boh. Je však veľmi dôležité, či sa Božej vôli podrobíme vopred a dobrovoľne, alebo či musí ľudské vyčíňanie zastaviť Boh. Ako príklad by som uviedol nekajúce mestá za čias pôsobenia Pána Ježiša Krista. Za množstvo uzdravení a záchran ľudských životov sa Bohu dostalo výsmechu a odmietnutie. Vtedy Boží Syn vyriekol tieto slová: „Beda ti Chorazim, beda ti Betsaida!“ Mt 11; 21

Štyristo rokov po ukrižovaní Ježiša Krista tieto mestá už neboli na mape sveta. Nevieme, čo sa tam stalo, ale ich výsmech netrval naveky. Celkom opačný postoj ako tieto mestá voči Bohu zaujali Židia, keď ich Boh vyslobodil z Babylonského zajatia.

„Tam pri rieke Ahave som vyhlásil pôst, aby sme sa pokorili pred svojim Bohom a vyprosili si od Neho priaznivú cestu pre seba, pre svoje deti aj pre svoj majetok, lebo som sa hanbil žiadať od kráľa vojsko a jazdcov, aby nám pomáhali pred nepriateľmi na ceste, ved' sme povedali kráľovi: Ruka nášho Boha je nad všetkými, čo Ho úprimne hľadajú, ale Jeho moc a hnev je proti všetkým, čo Ho opúšťajú. Postili sme sa a prosili sme o to svojho Boha, a vyslyšal nás.“ Ezdráš 8; 21 – 23

Keď kráľ Kýros vydal nariadenie, že všetci zajatci židovského národa sa majú vrátiť do Jeruzalema a začať stavať zničený chrám, mohli by sme povedať, že už mali vyhrané. Kráľov rozkaz nemohol nikto zmeniť. Mali teda voľnú cestu. No napriek tomu, sa neodvážili vydať sa bez Božieho požehnania.

Aj keď mali zo sebou ženy, deti, zlato aj ostatný majetok, odmietli kráľovu svetskú pomoc a spoliehali sa na Božiu ochranu. Záverečné slová Ezdrášovho svedectva hovoria: „...vyslyšal nás.“

Onedlho začne pôstne obdobie. Ako kresťania sme často konfrontovaní okolitým svetom načo je pôst dobrý. Ak si prečítate evanjelium a Ezdrášov príbeh až do konca, budete mať dost argumentov, aby ste poukázali čo znamená pôst a čo Božie „beda“.

Pôst by však nemal byť len obdobím šiestich týždňov pred Veľkou nocou. Postiť by sme sa mali pred každým dôležitým rozhodnutím: začiatok štúdia, vstup do manželstva, stavba domu, a pod.

Možno by sme viac cítili Božiu blízkosť a mohli radostne konštatovať ako Ezdráš: „, Vyslyšal nás.“

Vladimír Malý

- Pane, daj mi silu Ťa milovať a nasledovať. Túžim, aby mi Tvoje svetlo svietilo na mojej ceste životom. Pomôž mi v tom vytrvať až do cieľa.
„A v tom je súd, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia väčšmi milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé.“ (J 3; 19)
- Vďaka Pane, že si nám dal svojho Syna a v ňom aj večný život. Vďaka že sa nemusíme báť smrti. Prosím za tých, čo nemajú istotu spasenia, aby mohli spoznať Tvoju milosť danú nám v Ježišovi Kristovi.
„Kto verí v Syna, má večný život, kto však neposlúcha Syna, neuvidí život, ale hnev Boží zostáva na ňom.“ (J 3; 36)
- Prosím Pane, aby si mi dal vidieť všetky zlé veci v mojom živote, ktoré konám a dal mi silu činiť z nich pokánie.
„Ja všetkých, ktorýchkoľvek milujem, vychovávam a trestám. Rozhorli sa teda a kajaj sa! Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“ (Zj 3; 19 – 20)

Strata blízkeho človeka

„Nepoznám človeka, ktorý by ho nemal rád. Asi aj Pán Boh ho mal rád, tak si ho zavolať k sebe.“, hovoril s očami plnými sĺz Andy Hryc o svojom synovi.

Tieto slová som pred nedávnom počula v televíznej relácii Família. Bolo to veľmi ťažké, priam náročné rozprávanie matky a otca, ktorí prišli o svojho syna Huga pri dopravnej nehode. Nešťastie sa stalo 2 dni potom, ako sa syn dozvedel, že vyhral svoj boj s rakovinou. Predtým sa dlho liečil, ale radosť trvala len veľmi krátko.... Pri nehode zahynul spoločne aj so svojím kamarátom.

Je to veľmi smutná udalosť, rana, nad ktorou stále človek rozmýšľa.... Je to veľká bolesť a strata, keď si rodič pochová svoje dieťa... Úspešný mladý muž mal pred sebou celý život a jeho púť tu na zemi skončila. S tým sa človek nevyrovná do konca svojho života. Mama veľmi zatrpkla a bolo z jej úst cítiť výčitky, že

načo všetok ten boj s chorobou, tá snaha, keď koniec bol tragický... Otec napriek tomu, čo sa stalo, spomína Pána Boha, ale nevyčíta mu to, ale s pokorou sa vyjadruje, že asi to tak malo byť...

Veľmi obdivujem pána Hryca ako prijal tú skutočnosť a myslím, že jedine viera mu pomohla v týchto ťažkých životných okamihoch. Mladého človeka Huga pri šťastí, že bol vyliečený z choroby ťahalo do ulíc, kde si išiel aj so svojím kamarátom pre smrť... Bolo to chvíľkové dobrodružstvo a skončilo tragicky... Nádej ako ísť ďalej zostala rodičom vtom, že sa ešte všetci spolu stretnú a budú šťastní, lebo inak by nemal život pre nich zmysel.

Toto je na zamyslenie aj pre nás ostatných, aby sme si vážili spoločných chvíľ so svojimi najbližšími, verili a mali nádej i vieru v Pána Boha, v jeho silu a moc, ktorou sme každodenne obklopení...

“Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho“ (J 3,16).

..... a to nie je len tak.....

em

Príbeh na zamyslenie...

Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu zakázal vystavovať kríže v talianskych štátnych školách. Prišiel mi v tejto súvislosti na myseľ jeden príbeh z pred asi sto rokov. Tu je:

Stalo sa to vo Francúzku na začiatku 19. storočia. V Paríži zomrel bezdetný vdovec Gustav Busset. Pohreb mal bez kňaza a zúčastnilo sa na ňom len niekoľko jeho najbližších príbuzných. Tí sa už na cintoríne začali hádať o dedičstvo, ktoré zostalo po nebohom. Rozhodli sa, že pozostalosť predajú na dražbe, ktorá sa konala v dome zosnulého.

Okrem iných sa na dražbe zúčastnil aj mladý maliar Pierre Piront, ktorý si tam chcel kúpiť za lacnejší peniaz nejakú posteľ, lebo zatiaľ spával iba na zemi. Na dražbu šiel so sto frankami vo vrecku, ktoré si po dlhom úsilí našporil. Mal šťastie; posteľ sa mu podarilo kúpiť za 75 frankov. Už sa chystal odísť domov, keď tu licitant spomedzi haraburdia vyzdvihol pred oči kupujúcich zašpinený a zafúľaný kríž. „Čo dáte za toto?“ spýtal sa. S posmechom sa ozvalo: „Za hento nedáme nič!“ ... Po chvíľke ticha sa však ozval mladý maliar, že on dá za kríž 25 frankov, ktoré mu ešte zostali. A dal by aj viac, lebo mu bolo ľúto Krista na kríži, ale viac nemal. No a pretože nikto viac neponúkol, kríž pripadol jemu.

Aké bolo maliarovo prekvapenie, keď doma čistil kríž. Zistil, že corpus - telo Krista Pána - je z rýdzeho zlata! Začal tušiť veľkú hodnotu kríža, preto čistil ďalej. A naozaj... Pod Kristovými nohami bolo napísané: Benvenuto Cellini, A. D. 1531.. Išlo teda o významné umelecké dielo, veď Cellini patril k najvýznamnejším talianskym ba i svetovým zlatníkom a sochárom.

Kríž zabalil do plátna a šiel s ním k zlatníkovi, aby určil jeho cenu. Ten ohodnotil kríž na 60.000 frankov. Potom poprosil maliara, aby smel v miestnych novinách uviesť históriu toho, ako prišiel k tak vzácnemu krížu. Maliar súhlasil.

Noviny čítal aj francúzsky kráľ, ktorý pozval mladého muža k sebe a podrobne sa ho ešte raz na všetko povypytoval. Potom nariadil, aby v kráľovských archívoch preskúmali, či tam nenájdu niečo o tomto kríži. A našli!... Predmetný kríž si v r. 1531 objednal u spomínaného umelca vtedajší francúzsky kráľ František I. Bol teda takmer 300 rokov starý. Kríž, až do Francúzskej revolúcie (1789), bol majetkom kráľovskej rodiny, ktorej ho ukradli revolucionári, až sa nakoniec ocitol u starého Busseta. A ako z príbehu vidieť, ten už vôbec nepoznal, aký „poklad“ má v Kristovom kríži - pohodenom medzi svojím haraburdím - už len z čisto materiálneho hľadiska. A nevedeli o tom ani jeho neveriaci príbuzní...

Kráľ nakoniec od maliara odkúpil kríž za 60.000 frankov a zamestnal ho vo svojich kráľovských ateliéroch. Maliar na pamiatku tejto udalosti namaloval obraz „Kríž na dražbe“.

Tento príbeh poukazuje na ľudskú nerozumnosť, ktorá ľahkovážne, ba až pohrdavo hľadá na Kristov kríž. Príbeh poukazuje tiež na to, ako človek odhadzuje bohatstvo, po ktorom inak tak veľmi túži.

Koľko ľudí dnes odhodilo kríž! Najprv z príbytkov, potom z krkov, a nakoniec aj zo svojho života: či už prestali praktizovať svoju vieru alebo sa búria každému krížu, ktorý na nich dolieha. A teraz nastala doba,

keď budú kresťania nútení zrieknuť sa vystavovania kríža - ale obávam sa, že i toho, čo s ním súvisí – vo verejnom živote, a to tlakom zákona a súdu, ktorý má prívlastok „pre ľudské práva“.

Myslím, že sa máme všetci nad čím zamyslieť, kam tento svet ide a kam chce ísť bez Neho....

Pravdepodobne prevzaté z internetu

Pôst podľa Božej vôle

„Teraz však“, hovorí Pán, „obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom i plačom a nárekom, roztrhnite si srdcia a nie rúcho, obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu, veď je dobrotivý a milosrdný... a môže odvrátiť nešťastie“ (Joel 2,12-13).

Teraz však - to je výzva aj pre čas veľkého pôstu v tomto roku. Pre mnohých ľudí sa veľký pôst ničím nelíši od iných období v roku, ale pre hľadajúcich Pána je to milostivý čas priblížiť sa k Bohu: „Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom i plačom“, vyzýva nás Božie slovo. Treba priznať, že dnes sme v Cirkvi trochu pozabudli na pôst. Stačí sa vraj postiť v mysli, v srdci, ale keďže telo a duch sú v človeku prepojené, stráca sa s telesným pôstom aj duch pôstu a zmysel pre hodnotu pôstu.

Sám Ježiš nám ukázal príklad štyridsaťdenného pôstu na púšti a pred ním sa postili tiež Mojžiš a Eliáš. Dávid volá v pôste na púšti: „Bože, ty si môj Boh... za tebou prahne moja duša, za tebou túži moje telo, ako vyschnutá, pustá zem bez vody“ (Ž 63, 1-2). Pôst je teda krik nášho tela po Bohu, volanie k nemu z hĺbky našej biedy. Uznávame, že iba Boh dokáže nasýtiť náš hlad a utíšiť náš smäd. „Nezháňame sa iba za pomimuteľným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život a ten nám dáva Syn človeka“ (porov. Jn 6, 27). Veľký pôst môže byť takým výnimočným časom hľadať to, čo zostáva, hľadať Boha.

A nielen to. Poznáme biblickú postavu Nehemiáša. Bol to Žid, ktorý zastával na babylonskom dvore veľký úrad. Keď sa však tento muž dozvedel o veľkej skaze Jeruzalema, o tom ako sú zbúrané múry a spálené brány svätého mesta a tiež ako biedne tam žijú jeho rodáci a preberajú pohanské zvyky, vybuchol plačom a začal volať k Bohu. Počas niekoľkých dní sa utiahol k modlitbe a pôstom a plačom prosil Boha o pomoc. Vieme, že jeho modlitba bola vypočutá a Boh cez Nehemiáša zmenil osud svojho ľudu, ktorý už upadal na duchu. Pôst veľmi umocnil prosebnú modlitbu Nehemiáša.

Aj my počúvame, ako sa rúcajú „duchovné múry“ našej krajiny - rozvody, alkohol, potraty, vlačnosť vo viere a ochladnutie lásky. Aj veľa veriacich ľudí upadá na duchu a prispôsobuje sa svetu a „modernej dobe“. Čo tu môže pomôcť?

V tomto čase veľkého pôstu každý z nás sa môže stať Nehemiášom, teda človekom, ktorý berie zodpovednosť za osud Božieho ľudu. Teraz, v milostivom čase, Boh nás vyzýva k pôstu a k plaču za vlastné hriechy i za hriechy ľudu. Modlitba s vierou a pôst, hoci skryté ľudským očiam, majú moc dotknúť sa Božieho Srdca.

Pamätám sa, že moja nebohá mama sa každú prvú sobotu modlila a postila o chlebe a vode za duchovné povolania a traja z rodiny sme sa stali rehoľníkmi. Poznám mamky, ktoré modlitbou a pôstom vyprosili kňazstvo pre syna. Iní modlitbou a pôstom zachránili pred rozpadom manželstvá. Poznám mnohých, ktorí abstinenciou od alkoholu (pôst) a modlitbou vyprosujú oslobodenie od alkoholu pre svojich blízkych (aj vyprosili). Sám som v poslednej dobe videl, ako sa viacerí ľudia po rokoch odlúčenia vrátili k Bohu a viem, že to niekto vybojoval.

Znovu preto ďakujem vám všetkým z Rodiny Nepoškvrnenej za všetky modlitby, pôsty a obety, lebo Boh nám umožňuje čiastočne vidieť aj výsledky. To podstatné však uvidíme v nebi.

Teda pôst - či už zdržiavanie sa pokrmov, ale tiež egoizmu, či hnevu - veľmi pomáha pri oživení našej viery. Nech sa však naše srdce pripodobní Nehemiášovi, ktorý plakal nad svojím ľudom a vyprosival zľutovanie. Veď aj mnohí z vás, tak ako on, prežívate určité odlúčenie od sveta:

„Nemoc je kláštorom so svojimi rehoľnými pravidlami, so svojou askézou, mlčaním i modlitbou“

(A. Camus). Ale nemoc, podobne ako kláštor je tiež priestor, kde prebýva Boh. On nás posväcuje, On nás vyzýva: „Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom, plačom i nárekom!“

P. Michal Zamkovský CSsR

Pisateľ je asi z rímsko - katolíckej cirkvi. Mne sa tento text veľmi páčil. Prevzaté z internetu. ZN

Ján Amos Komenský

Obdobie, v ktorom Ján Ámos Komenský žil, bolo obdobím hlbokých spoločenských hospodárskych a politických zmien.

Narodil sa 28. marca roku 1592. Miesto jeho narodenia nie je presne známe. Okolnosti hovoria, že v Uherskom Brode alebo v Nivnici. Avšak používal priezvisko Komenský – lat. Comenius, to by mohlo svedčiť, že jeho rodným mestom -rodiskom bola dedina Komna. O jeho detstve nevieme skoro nič. Najprv mu zomrel otec a potom matka. Ako dvanásťročný ide k tete do Strážnice. Asi po roku a pol odchádza do Nivnice k svojmu poručníkovi. Strážnicu vypálili. Komenský už v tom období vedel čítať a svoje vzdelanie si dopĺňa na bratskej Škole. Systematického vzdelania sa mu dostalo od jeho šestnástich rokov v Přerove na Bratskej latinskej škole. Štúdium ukončil po troch rokoch. V roku 1611 sprevádza šľachtického mladíka na vysokoškolské bohoslovecké štúdiá do Nemecka – na akadémiu v Herborne, kde bol dva roky, potom rok na teologickej fakulte v Hejdelberku. Svoje štúdiá doplnil cestovaním podľa zvyku. Peši prišiel Brýnim až do Holandska, trikrát navštívil Amsterdam. Na jar r. 1614 sa vracia späť do Prahy a na Moravu. Stáva sa učiteľom na bratskej škole v Přerove. Po vysvätení sa v roku 1618 žení a odchádza ako kazateľ do Fulneku. Tam pôsobí nielen ako kňaz, ale aj ako učiteľ mládeže.

Po bitke na Belej hore sa obracia hnev na nekatolíckych kňazov a aj proti nemu. Musí opustiť tehotnú ženu a dieťa. Ukrýva sa na panstve v Brandise pod Orlicou, kde dostane aj správu o smrti svojej ženy a deťoch, ktoré podľahli moru. V tom období začína písať „**Labyrint sveta a raj srdca**“ – kritizuje v ňom vtedajší svet a spoločnosť. Jediná cesta z toho labyrintu sveta je návrat do raja srdca, do pokornej oddanosti vôli Božej. V roku 1625 znova musí utekať, perzekúcia nekatolíkov sa stupňuje a preto s ostatnými bratmi v zemi, roku 1628 odchádza z vlasti do poľského mesta Lešna. Tam sa stane učiteľom, neskôr riaditeľom bratského gymnázia. Komenský veril, že sa skoro vráti do vlasti. Premýšľal o novej úprave školskej ústavy, ktorá by novými vyučovacími a výchovnými metódami, novým usporiadaním učebnej látky a dokonalými učebnicami zabezpečila dobrú výchovu mládeže. Púšťa sa do práce, výsledkom sú diela, ktoré mu priniesli svetovú slávu:

„**Didaktika**“

„**Informatórium školy materskej**“

„**Brána jazykov otvorená, Predsieň**“

„**Metóda jazykov najnovejšia**“

„**Analytická didaktika**“

„**Všeobecné porady o napísaní vecí ľudských**“

„**Vševieda**“

„**Vševýchova**“

„**Svet v obrazoch**“

„**Veškeré spisy didaktické**“

Prevzaté z internetu – časť referátu

Možno sa niektorí čudujete, prečo som vytiahla do nášho časopisu práve tieto informácie o „učiteľovi národov“, keď je to školská téma. Prinútil ma k tomu dátum, ktorý spadá do termínu nášho čísla, a to **28. marec - Deň učiteľov – narodeniny Jána Amosa Komenského, posledného biskupa Jednoty bratskej v Čechách.**

Zo stretnutí s niektorými kolegami zo školstva som zistila, že o tomto vzácnom človeku veľmi málo vedia. Vlastne iba to, čo sme sa učili na fakulte pedagogiky, strohé ateisticky upravované informácie. Na internete sú referáty, ktoré skôr pobúria nedôslednosťou pri preberaní informácií.

Mňa stále udivuje, že tento životom skúšaný človek, v tak ťažkej dobe, napísal úžasné nadčasové diela, ktoré v ničom, ale skutočne v ničom, netreba obsahovo upravovať. Obludná ateistická propaganda všade tlačila študentom, že „chudák“ Komenský v dobe, v ktorej žil, bol nútený písať v náboženskom duchu, že bol ovplyvnený spoločenskými situáciami.

Ale tieto chabé „od kresťanstva očisťujúce“ frázy sú znakom plytkosti a tuposti doby, ktorá žiaľ ovplyvnila mnoho vzdelaných ľudí.

Keby Komenský nečerpal múdrosť a silu od Boha z Písma, nikdy by nevytvoril tieto časovo a ideovo neprekonateľné diela. Je mi ľúto, že tí, ktorí vedú naše školstvo, si neotvorili aspoň jedno jeho dielo a nezamyslia sa. Lebo tzv. „reforma školstva“, ktorá prebieha v súčasnosti, je skutočne bez rozmyslu a zodpovednej prípravy. Je to len bezduché preberanie prvkov z rôznych krajín, ktoré sú bez hĺbky a zmyslu. Možno 5% je z toho všetkého, čo sa vnáša do škôl, prijateľné a pozitívne. To nie je len môj názor, ale málokto sa k tomu vyjadří, lebo mnohí učitelia stratili chuť sa k niečomu vyjadrovať. A kto na to doplatí? Naše deti, mládež a neskôr celá spoločnosť.

Po dlhšej dobe sa mi dostala do rúk kniha *Labyrint sveta a raj srdca*, kniha, ktorá je spôsobom písania a hlavne obsahom veľmi zaujímavá a hlavne aktuálna. Nie je to kritizovanie vtedajšej spoločnosti, ako to opisujú mnohé súčasné a socialistické recenzie. Je to pohľad do duše človeka, ktorý je obklopený mámením, bláznovstvom a prispôsobovaním sa tomuto svetu.

Komenský sa ocitá v úlohe pútnika, ktorému prichádzajú na pomoc služobníci „kráľovnej sveta Márnosti“, Vševed Všadebol a Mámenie. Pútnik dostáva od svojich sprievodcov dary: uzdu od Vševeda, ktorou je nedobrovoľne vedený a okuliare od Mámenia, „*ktorými keď som pozrel, hned som všetko pred sebou ináč videl. Mali zaiste tú moc (ako som potom mnohokrát zvedel), že tomu, kto cez ne pozrel, zdala sa vec d'aleká blízkou a blízka d'alekou, malá veľkou a veľká malou, škaredá krásnou a krásna škaredou, čierna bielou a biela čiernou atď. I porozumel som, že si Mámenie nedalo zlé meno, keď vie robiť také okuliare a nasadzovať ich ľuďom.*“

Pútnik prezrel zámery svojich sprievodcov a pomyslel si: „**Hoci ste mi ústa zavreli a oči zastreli, dúfam v Boha, že mi rozum a myseľ nespútnal. Pôjdem pozrieť, čo je to za svet, na ktorý pani Márnosť chce, aby sa síce hľadelo, ale nie vlastnými očami.**“

Zaujímavý obraz sa nám naskytne pri opise hlavného námestia sveta, kde je odkryté pokrytectvo ľudí. „*Hľadím teda na nich zblížšia a najprv zbadám, že každý, keď chodí v zástupe medzi inými, nosí na tvári masku; keď odíde, kde by bol sám, alebo keď je medzi seberovnými, skladá si ju, a keď má ísť medzi ľudí, zase si ju naťahuje.*“

Zarazili ma slová, ktoré akoby opisovali dnešnú dobu. „*Tiež som u nich zbadal veľkú náklonnosť k novostiam a premenám v šatstve, držaní, reči, chôdzi a iných veciach. Videl som, že niektorí nič nerobili, len sa preobliekali..., iní vymýšľali iný spôsob stavania a po chvíli to zase válali, v práci sa púšťali raz do toho, raz do onoho a náhle všetko nechávali s akousi nestálosťou.....Naposlady som videl, ako sa medzi všetkými prechádzala Smrť s ostrou kosou, lukom a šípmi a hlasno ich napomínala, aby si uvedomili, že sú smrteľní. Jej volanie však nikto nepočúval, každý bol zaujatý len svojimi bláznovstvami a výčinmi.*“

Pútnik prešiel rôznymi zákutiami sveta a nedovolil Mámeniu, aby mu nasadil okuliare natesno. Preto mohol ponad ne sledovať svet svojimi vlastnými očami. Bol tak zúfalý zo stavu ľudstva, že chcel ujsť na púšť. Nakoniec dostal príkaz, ani nevedel od koho, aby sa vrátil domov – do vnútra svojho srdca. Tak aj urobil a ako prvého hosťa prijal Pána Ježiša Krista – svetlo ktorého prežiarilo tmou a smútok, čo zapratali pútnikovo srdce počas putovania svetom.

Nepocítili ste aj vy niekedy zúfalstvo podobné pútnikovmu ? Ja veľmi často. Bolí ma , keď vidím ako ľudia uprednostňujú všetko možné nad medzilidské vzťahy. Vo všetkom chcú byť perfektní, ale na blížnych si nevedia nájsť čas.

Vytvárame si nový svet ilúzií, v ktorom si vyhradíme svoje miesto a sme nervózni, keď nás niekto vyruší. To všetko je len dôsledkom odlúčenia sa od Božej vôle, od Jeho slov a prikázaní. Veď najväčším prikázáním, ktoré nám dal, je prikázanie lásky. Lebo Boh je láska. A nám pre záchranu nezostáva nič iné, len sa vrátiť do hĺbky svojho srdca, pozvať doň pôvodcu lásky, a tak nájsť skutočný kúsok raja už tu na tomto svete.

Na záver by som chcela citovať slová Spasiteľa Pána Ježiša, ktorými potešoval pútnika: *„Neboj sa, môj milý, ja som s tebou, tvoj Vykupiteľ, ja, tvoj Utešiteľ, neboj sa. Tvoja nepravosť je odňatá od teba, tvoj hriech je zahladený. Raduj sa a plesaj, lebo tvoje meno je napísané medzi týmito (členmi božej domácnosti); keď mi budeš verne slúžiť, budeš ako jeden z nich.“*

Pútnik bol prijatý do božej domácnosti. Našiel pokoj a raj. Aj my máme šancu nájsť stratený raj. Pán Ježiš nám dáva návod: *„Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené. Lebo každý, kto prosí, dostane; a kto hľadá, nájde; a kto klope, tomu bude otvorené.“*

Mt 7; 7 - 8

ZN

Sen

Sníval sa mi krásny sníček, navštívil ma anjeliček.
Zletel z neba rovno ku mne, na trávičku v našom humne.

Šepkal, že má deti rád, chce byť s nimi kamarát.
Že chce Pánu Bohu slúžiť a s deťmi šťastne spolu žiť.

Ideme sa spolu hrať, príbehy si rozprávať.
A už so mnou vedno kráča, mám dobrého spoluhráča.

Mne sa tá hra veľmi ráta, anjela mám kamaráta.
Nehádal sa, nepriečil, o viere ma presvedčil.

Počúval som každý povel, vo všetkom mi rád vyhovel.
Dal mi krížik do rúčky na znak našej rozlúčky.

Bolo vám to úžasné, škoda, že len dočasné!
Tak presladko sa mi snilo, kým sa ráno nehlásilo.

Keď sa zjavil biely deň, ostal po ňom iba tieň.
Rýchlosťou na plný plyn vzlietol kamsi do výšin.

Dlho som v myšlienkach blúdil, kým ma budík neprebudil.
Príbeh trval prikrátko. Je z neho len pozlátko.

Mám o ňom už pesničku, iba krátku – maličkú.
Nádej v každom slovíčku – stretneme sa v nebíčku.

V.Fidrichová

Koncert Sisy Sklovskej

Vianoce sa blížili a s nimi aj dlho pripravovaný a očakávaný koncert speváčky Sisy Sklovskej v našom chráme Božom. Bolo 21.12.2009 okolo 10.00 hod, keď na faru prišiel dievčenský spevácky zbor Canens a o trochu neskôr aj Sisa Sklovska. Vytvorili sme im priestor, aby sa mohli pripraviť a prezliecť na pripravovanú skúšku, a na to im veľmi dobre poslúžila naša zborovka. Môžeme povedať, že Sisa Sklovska aj všetci zo zboru Canens boli bezprostrední a bez nejakých zvláštnych požiadaviek, a preto aj atmosféra príprav na koncert bola veľmi príjemná. Čas ubiehal a pomaly sa v chráme Božom začali schádzať ľudia na prvý koncert, ktorý začínal o 16.00 hod. Kostol sa pomaly naplnil a asi o 16.05 sa koncert začal. Aj keď som nebol na prvom koncerte, z reakcií ľudí môžem povedať, že atmosféra bola veľmi spontánna a otvorená. Boli tam aj zaujímavé prídavky ako spev nášho brata farára, keď dopĺňal pieseň „Happy day“ a taktiež tanec Sisy Sklovskej s našim spolubratom pánom Sadloňom. Po skončení prvého koncertu sa speváčka Sisa Sklovska a taktiež spevácky zbor Canens presunuli na obecný úrad, kde ich čakala večera. Okolo 19.15 sa začal náš chrám znovu naplňovať na druhý koncert, ktorý mal začať o 20.00 hod. Zážitky z tohto koncertu viem opísať z vlastnej skúsenosti, lebo som sa ho zúčastnil a môžem povedať, že bol nad moje očakávanie. Repertoár, ktorý Sisa vybrala, bol vynikajúci a aj tu bolo vidieť jej profesionalitu, lebo piesne nevyberala podľa presne stanoveného repertoáru, ale podľa toho, čo si žiadali ľudia, alebo čo cítila, že sa hodí v danej chvíli. Zazneli piesne ako „Happy day, Jingle Bells, White Christmas, Tichá noc vo viacerých jazykoch a na záver aj špeciálne želanie „Vyznanie“ od Mariky Gombitovej. Veľmi príjemnú atmosféru určite dodávali aj vstupy dievčenského zboru Canens, taktiež nádherné vnútorné osvetlenie chrámu, ktoré dodávalo celému vystúpeniu príjemný pocit. Myslím si, že záverečné ovácie hovorili za všetko a všetci ľudia odchádzali s krásnym zážitkom. Po skončení koncertu obec Krajné venovala Sise Sklovskej obraz nášho chrámu Božieho od akad. maliara pána Pavelku. Po tomto ešte nasledovala autogramiáda a taktiež sa pri výstupe z chrámu dali kúpiť jej vianočné CD. Rozišli sme sa každý do svojich domovov určite príjemne naladení pred blížiacimi sa Vianocami.

Čo dodať na záver. Keď nám bolo ponúknuté usporiadať vianočný koncert Sisy Sklovskej v našom chráme, určite boli aj isté obavy ako sa to všetko zvládne a aká bude reakcia ľudí. To, že bude vystupovať v chráme Božom bola podmienka samotnej speváčky. Naša jediná podmienka bola, aby aj repertoár bol prispôsobený priestoru a aj času, v ktorom sa koncert uskutoční. Teraz však možno povedať, že usporiadať koncert v našom chráme bolo správne rozhodnutie a aj možnosť zviditeľniť náš zbor bola jedinečná. Bolo vidieť Božie požehnanie celej akcie a verím, že prísľub Sisy Sklovskej, že by sa rada ešte niekedy vrátila a vystúpila v Krajnom, sa naplní.

Peter Lajda

Štefanský večierok

Štefanský večierok je akciou, ktorá sa koná na fare skoro každý rok. Tento rok si pripravil program sesterský evanjelický zbor z Košarísk.. Mládežníci a besiedkári si pripravili divadlo o poslaní anjelov. Vystupovali v ňom rôzne starozmluvné postavy- Adam a Eva, Abrahám a jeho žena Sára, Dávid... Anjeli zabudli, čo je podstatou ich práce. Anjel Gabriel im ju pomáhal pochopiť príbehmi a postavami zo Starej zmluvy. Deti z Košarísk to mali veľmi pekne pripravené, spestrené krásnymi piesňami a vtipnými slovnými doplnkami (presvedčiť sa môžete na našej web stránke - fotogaléria). Myslím si že každý odišiel veľmi spokojný.

M.H

Silvester 2009

Tak ako každoročne, aj tento rok sa uskutočnil Silvester na fare. Mysleli sme, že sa stretne (ako pominulé roky) zopár skalných a nejakí mladí. Na prekvapenie nás všetkých prišlo do štyridsať mladých ľudí. Začali sme okolo pol desiatej s modlitbami a chválami. Potom nasledoval výklad, ktorý si pripravila jedna „nemenovaná slečna“. Priali sme si, aby jej do toho pán farár neskákal a naše prianie bolo vypočuté (z väčšej časti) ☺. Potom sme si zahrali jednu veľmi nákazlivú hru a ani sme sa nenazdali a už bola skoro polnoc. Príchod nového roka sme privítali hore pri kostole a zvonici, odkiaľ je mimochodom veľmi dobrý výhľad na celé Krajné a všetky ohňostroje, pohľad na ktoré nám však trošku prekazila hmla. Nový rok sme začali modlitbou. Jasné, nemohol chýbať ani prípitok, ktorý však mohli len dospelí. Prvé hodiny roku 2010 patrili sledovaniu zaujímavého filmu, ktorý zaujal myšlienkou ale aj vtipnými situáciami.

Bol to úžasný čas, v ktorom bolo cítiť Božiu prítomnosť.

K.N.

Bohatý v Kristu alebo ako správne investovať

Dňa 16.1.2010 sa u nás v Krajnom zišli mládeže z Púchova, Myjavy, Košarísk a z Kostolného. Téma bola BOHATÝ V KRISTU ALEBO AKO SPRÁVNE INVESTOVAŤ. Mládežníci z Púchova mali pre nás pripravené zaujímavé scénky, v ktorých nám ukázali, že by mal byť pre nás najdôležitejší Boh a nie peniaze alebo iné veci. Že Bohu nezáleží na tom, aké máme spoločenské postavenie, či sme slávni alebo koľko máme peňazí, ale na tom, akí sme bohatí vo viere k Nemu. Tiež sme sa zabávali rôznymi aktivitami, ktoré súviseli s témou. Mládežníci hovorili svoje posolstvá ako uverili v Boha, a že ďalej vo svojom živote chcú kráčať iba Jeho cestami. Celým večerom nás sprevádzala zborová mládežnícka skupina ELEOS. Po programe nás čakalo občerstvenie, za ktoré ďakujeme, a pri ktorom sme sa príjemne porozprávali... Na záver sa chcem všetkým taktiež poďakovať za účasť.

Paulína Bližňáková

Štatistika za rok 2009 (v zátvorke za rok 2008)

Pokrstení:	spolu.....	13 (8)
	detí.....	11 (7)
	dospelí.....	2 (1)
Konfirmovaní:	spolu.....	13 (11)
	v dospelosti.....	3 (1)
	po 2-ročnej príprave.....	10 (10)
Sobášení:	spolu.....	2 (5)
	cirkevný sobáš.....	2 -1 miešaný (5) - 2 miešané
	požehnanie.....	0 (0)

Zomrelí: spolu.....42 (32)
mužov.....19 (12)
žien.....23 (20)

Vystúpili : 3 (4)

Počet členov cirkevného zboru:

Krajné.....484 (499)
Krajné – kopanice.....544 (549)
Podkylava.....72 (70)
Podkylava – kopanice.....134 (141)
Korytnianske Kopanice.....89 (97)
Hrachovište.....110 (111)
Prašník – u Boorov.....37 (38)
Spolu.....**1 470 (1505)**

Presnejšie informácie nájdete na www.ecavkrajne.sk

Mesiace december 09 – január 10

Pokrstili: Adama Kováča, syna Milana a Jany rod. Bajcarovej
Ondreja Marunu, syna Anny Moravcovej
Nikolu Konkúšovou, dcéru Radovana a Elišky Potúčkovej

Na poslednej ceste vypevadi:

Juditu Bendovú z Podkylavy u Benov, 87 r.
Radomíra Mazala z Hrachovišťa, 58 r.
Jána Novotného z Krajného – Nebojsa, 75 r.
Ľuboslava Bendu z Podkylavy (Stupava), 64 r.
Annu Medovú z Krajného – Podvrch, 85 r.
Milana Boora z Hrachovišťa, 47 r.

- Ak niekto túži chváliť Pána a dokáže vylúdiť zopár tónov zo svojich úst, nech príde medzi nás. Nebojte sa, sme len amatéri. Spevokolisti. P.S. Viac chváliacich hlasov – viac radosti.
- Na fare si môžete požičať literatúru, videokazety a iné povzbudzujúce materiály na potešenie duše.
- Potešíme sa každej peknej myšlienke a zamysleniu do nášho časopisu.
- 14.2.2010 sa uskutoční výročný zborový konvent

Február– marec 2010

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE

- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE : 1.NEDELU V MESIACI (7.2.10 A 7.3.10) – KORYT. KOP. – O 14:30
2.NEDELU V MESIACI (14.2.10 A 14.3.10) – ŽADOVICA – O 14:30
3.NEDELU V MESIACI – MATEJOVEC (21.2.10 A 21.3.10) – O 14:30
POSL. NEDELA V MESIACI (28.2.10 A 28.3.10) – HRACHOVIŠTE – 14:30
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 17:30 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:30 HOD. – BIBLICKÁ HODINA
- ◆ V PÔSTNOM OBDOBÍ NAMIESTO BIBL. HODINY BUDÚ PÔSTNE SB, 1.PÔSTNA NEDELA – 21.2.10

PANE JEŽIŠI KRISTE.

ĎAKUJEME TI, ŽE NÁS OSLOVUJEŠ SVOJÍM SLOVOM A DÁVAŠ NÁM POZNAŤ AKO PREŽÍVALI UTRPENIA TVOJI UČENÍCI. VIEME, ŽE TENTO ŽIVOT PRINÁŠA VELA PREKVAPENÍ. NIEKEDY AJ UTRPENIE, STAROSŤ A STRACH. ODPUSŤ NÁM, KEĎ ZAKOLÍŠEME, KEĎ NIE SME PEVNÍ VO VIERE, KEĎ SA BOJÍME BUDÚCNOSTI ALEBO AJ VLASTNEJ SLABOSTI. ODPUSŤ NÁM, KEĎ NIE SME VYTRVALÍ A KEĎ NEDÔVERUJEME TVOJMU SLOVU, ŽE MÁ MOC NÁS UPEVNIŤ A ZACHOVAŤ.

PROSÍME ŤA, ABY SI NÁM DAL SILY, ODVAHY A PRESVEDČENIE, ŽE TY SI PÁNOM ŽIVOTA, SMRTI I VEČNOSTI. STOJ PRI NÁS A PODPORUJ NÁS, ABY SME NETRPELI KVÔLI NEVERE, ALE ABY SME BOLI ODHODLANÍ VERIŤ TI, VYDÁVAŤ O TEBE SVEDECTVO A SLUŽIŤ TI. KAŽDÁ LOŽ SA RAZ ODHALÍ A TÍ, ČO NESTOJA NA TVOJOM ZÁKLADE SA ZOSYPÚ. AVŠAK TVOJA PRAVDA PRETRVÁ A TÍ, KTORÍ V TEBE VERIA A STOJA NA TEJ PEVNEJ SKALE, BUDÚ ŽIŤ NAVEKY. DAJ NÁM, ABY SME SA POSTAVILI NA TÚTO SKALU A NA NEJ STÁLI.

A TAK ŤA PROSÍME, ABY SI SA ZLUTOVAL NAD TÝMI, KTORÍ NEVEDIA ČOHO SA CHYTIŤ A SÚ ZMIETANÍ VO VÍRE TÚŽOB ČI RÔZNYCH ŽIADOSTÍ. STOJ PRI NICH, DAJ IM VÝCHODISKO V TVOJOM MENE.

MODLÍME SA AJ ZA TÝCH, KTORÍ SÚ BEZ STRECHY A BEZ PRÁCE, KTORÍ NEMAJÚ BLÍZKYCH, KTORÍ STRATILI LÁSKU A NENACHÁDZAJÚ JU, KTORÍ NEMAJÚ CHLIEB A NEVEDIA, ČO JE TEPLA DOMOVA. PROSÍME ŤA ZA LUDÍ, KTORÍ PREŽÍVAJÚ VEĽKÉ UTRPENIE V NEMOCNICIACH, ČI V DOMOVOCH, AJ ZA TÝCH, KTORÍ SA PRIPRAVUJÚ NA POSLEDNÝ DEŇ NA TOMTO SVETE. PROSÍME AJ ZA TÝCH, KTORÍ DNES NEMYSLIA NA TEBE, LEBO SA IM VODÍ DOBRE. ANI NEVEDIA AKÉ POKLADY DOSTALI OD TEBE, KEĎ MAJÚ DOBRÉ ZDRAVIE.

DAJ, ABY SME VIAC MYSLELI NA TVOJU MILOSTĽ A NA BUDÚCNOSŤ. PRETO PROSÍME O VIERU, POKORU A NÁDEJ, ŽE V TEBE, V TVOJOM MENE JE NÁM DANÉ SPASENIE A ŽE ONO JE PRE NÁS NAJVÄČŠÍM DAROM.

PRE TVOJE SVÄTÉ MENO PROSÍME, VYPOČUJ NÁS.

AMEN

VF

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku je **0,33 €**. Ďakujeme za vašu priazeň. www.ecavkrajne.sk